

БАРОКОВІ ТРАДИЦІЇ В КАМЕРНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНІЙ МУЗИЦІ МИТЦЯ КОМПОЗИТОРСЬКОЇ ШКОЛИ ЧЕРНІГІВСЬКОГО РЕГІОНУ УКРАЇНИ КІНЦЯ ХХ – ПЕРШОЇ ЧВЕРТІ ХХІ СТОЛІТТЯ ОЛЕКСАНДРА ІВАНЬКА

Цепух Ірина Олександрівна,

аспірантка Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв,
викладач-методист, голова предметно-циклової комісії
«Фортепіано та концертмейстерство», старший викладач кафедри
«Інструментальне виконавство (за видами)»
Комунального закладу вищої освіти Київської обласної ради
«Академія мистецтв імені Павла Чубинського»
ORCID ID: 0000-0003-1122-3122

Мета роботи – розглянути вплив інструментальних традицій епохи Бароко на камерно-інструментальну музику митця композиторської школи Чернігівського регіону України кінця ХХ – першої чверті ХХІ століття Олександра Іванька у вимірі музичного мистецтва. Методологія дослідження базується на системно-аналітичному та теоретичному методах. Наукова новизна полягає в тому, що камерно-інструментальна музика, що зазвичай розглядається у вимірах регіональної культури України, є невичерпним джерелом для наукових розвідок у галузі музичного мистецтва. Серед регіонального розмаїття творчості композиторів яскравою фарбою пролягає творчість композитора Чернігівської школи Олександра Іванька, зокрема його вагомий доробок камерно-інструментальної музики, що актуалізувало вибір теми пропонованої статті. Висновки. За результатами дослідження проаналізовано камерно-інструментальні твори митця композиторської школи Чернігівського регіону України кінця ХХ – першої чверті ХХІ століття Олександра Іванька: концертно у старовинному стилі e-moll і концертно у старовинному стилі d-moll для скрипки та фортепіано. Актуалізовано інноваційні аспекти реконструювання образу барокової музики крізь призму віднайдених еквівалентів семантики інтонаційних закономірностей стилістичної мови старовинного стилю музики ХVIII століття. Встановлено, що досліджені доробки Олександра Іванька вказують на правомірність існування, оскільки принцип інструментальної версійності композитора-сучасника відкриває нові ракурси розуміння барокової ремінісцентності.

Ключові слова: барокові традиції, камерно-інструментальна музика, музичне мистецтво, виконавство, інноваційний репертуар, композиторська школа Чернігівського регіону України, український сучасний композитор кінця ХХ – першої чверті ХХІ століття, Олександр Іванько.

Tsepukh Iryna. Instrumental traditions of the Baroque era in the chamber and instrumental music of the artist of the composing school of the Chernigiv region of Ukraine at the end of the 20th – the first quarter of the 21st century, Oleksandr Ivanko

The purpose of the work is to consider the influence of the instrumental traditions of the Baroque era on the chamber-instrumental music of the artist of the composer school of the Chernihiv region of Ukraine at the end of the 20th – the first quarter of the 21st century Oleksandr Ivanko in the dimension of musical art. The research methodology is based on system-analytical and theoretical methods. The scientific novelty lies in the fact that chamber-instrumental music, which is usually considered in terms of the regional culture of Ukraine, is an inexhaustible source for scientific research in the field of musical art. Among the regional variety of composers' creativity, the creativity of the composer of the Chernihiv School Oleksandr Ivanko stands out in bright colors, in particular, his significant work on chamber-instrumental music, which actualized the choice of the topic of the proposed article. Conclusions. Based on the results of the research, the chamber-instrumental works of Oleksandr Ivanko, an artist of the composer school of the Chernihiv region of Ukraine at the end of the 20th – the first quarter of the 21st century, were analyzed: concertino in the old style of e-moll and concertino in the old style of d-moll for violin and piano. The innovative aspects of the reconstruction of the image of baroque music through the prism of the found equivalents of the semantics of the intonation regularities of the stylistic language of the ancient style of music of the 18th century have been updated. It was established that the researched works of Oleksandr Ivanko indicate the legitimacy of existence, since the principle of instrumental versioning of the contemporary composer opens new angles of understanding baroque reminiscence.

Key words: chamber-instrumental music, musical art, performance, innovative repertoire, composer school of Chernihiv region of Ukraine, Ukrainian modern composer of end of 20th – first quarter of 21st century, Oleksandr Ivanko.

Вступ. Сучасні науковці вивчають вплив історично-культурного середовища на формування композиторської постаті. Серед таких праць наукові розвідки Вікторії Даценко, Любові Кияновської, Олени Колісник, Лесі Микуланинець, Тетяни Росул, Світлани Садовенко й інших.

Так, у дослідженні Лесі Микуланинець зазначається, що вивчення регіональної специфіки сучасного

мистецького простору об'єднує Україну завдяки знаходженню суміжних рис і плуначенню розмаїття буття певного краю. Науковиця слушно вказує на необхідність вивчення топосу митців, оскільки історичне місцезнаходження є їхнім «духовним генетичним кодом» [31, с. 203–207]. Воно утворюється завдяки поєднанню трьох складових частин: людини, простору та культури. Наукові розвідки щодо *територіального* буття митців,

аналізу *географічної* ментальності окремого регіону, його індивідуального часопростору, уможливають розуміння біографії Маестро як жанру, що передає етапи існування певного краю, транслює розуміння самосвідомості крізь призму зв'язку між поколіннями ідентичних мешканців цього регіону. Завдяки науковим регіональним вимірам край зберігає першоджерельність і ексклюзивний колорит. Отже, авторка наголошує, що зв'язок діяча з рідним краєм є *ключем усвідомлення філософії творчості митця* [31, с. 203–207].

Зокрема, Любов Кияновська, яка вивчала постать Мирослава Скорика, акцентує на необхідності розвідки генетичних коренів, родинних відносин, регіональних і національних підвалин, які накладають відбиток на підсвідомість композитора та становлення світогляду митця [26].

Тетяна Росул, яка обрала предметом розвідки «Інтонанційний образ малої Батьківщини в камерній симфонії «Ремінісценції» діяча Закарпатської композиторської школи В. Теличка», стверджує, що науковців, які вивчають доробки митців, *цікавлять* історія та музичне життя краю. Дослідниця виявила, що ідеєю твору В. Теличка є показ зв'язку поколінь, спадковості регіональних мистецьких традицій. Музика сучасного композитора реконструює портрети закарпатських музикантів минулих часів [35, с. 130–134].

Камерна музика набуває суттєвих змін, віддзеркалюючи історичний хід кінця ХХ – першої чверті ХХІ ст. У доробках українських композиторів сучасності через пошук нових композиційних рішень переосмислюється камерно-звуковий образ, акцентуються мотиви ствердження національної самоідентичності, патріотизму, духовності тощо. Адже стрімка еволюція історичних процесів потребує розширення розуміння про минуле та пошуку новітніх способів для усвідомлення цих досягнень нації в галузі музичного мистецтва.

Питання історичного осмислення феномену камерно-інструментального жанру, що є одним із ключових аспектів в екзистенційній діяльності композиторів, залишається розверстим для гіпотетичного осмислення з діалектних позицій сьогодення. Актуалізуються наукові розвідки, що торкаються аспектів вимірів регіональної культури України та формують концептуальну основу аксіологічних орієнтирів.

Наприклад, культурологиня Світлана Садовенко в дослідженні української культури в рамках окремих регіонів України та вивченні взаємодії культурних процесів, зокрема й місцевої культурної спадщини, дає цілісну оцінку узвичаєної аксіосфери України. Дослідниця зазначає, що культура окремих регіонів, з їхніми неповторними особливостями розвитку, розглядається під новим кутом: у наукових дискурсах обговорюється діяльність яскравих особистостей, творчість яких пов'язана з окремими регіонами, досліджуються різні історичні періоди мистецької культури окремих областей і міст. Світлана Садовенко висновує, що в науковому дискурсі початку ХХІ ст. питання регіональної проблематики є актуальним [36, с. 60–66]. Науковиця акцентує увагу на тому, що важливо вивчати найхарак-

терніші зразки історико-культурної спадщини конкретних регіонів України, оскільки важливим чинником є зведені підсумки узагальнених даних нашої країни, які надають статистику широковживаної, традиційної аксіосфери української культури, допомагають знайти зв'язок між традиціями й інноваціями народної культури, сприяють її збереженню та примноженню. Світлана Садовенко у своїх працях доводить, що сукупність урізноманітнених культурних процесів регіонів засобами культурно-мистецьких зв'язків може сприяти утворенню нового типу художньої культури та стати рушієм змін в українському суспільстві [36, с. 60–66].

Характерні зміни історичного шляху контенту жанрової системи камерно-інструментальної музики визначені імплікацією музичного матеріалу, де композитор є ключовою постаттю, що впливає на процес змін у техніці написання твору на основі усталених жанрів чи створенні поліжанровості.

Митці у своїх творчих доробках репрезентують майстерність опанування широкого стильового діапазону, звертаючись до неофольклоризму, неокласицизму, неоромантизму, що зміцнює практику новітніх моделей філософської рефлексії постмодернізму. Процеси трансформації композиторської свідомості відбиваються у створенні метаморфозних дефініцій культури європейського тезауруса в музичному мистецтві.

Поняття семантики жанру визначається як об'єднана за спорідненими мірилами група музичних композицій. Одним із репрезентативних його складників є жанр *камерно-ансамблевої музики*, до якого у виконавській практиці досить часто звертаються музиканти сьогодення.

Сучасна семантика музично-теоретичної складової частини жанру камерно-ансамблевої музики, увібравши в себе епохальні зміни, несе місію накопичення та еволюційності. Континуум жанру камерно-інструментального музикування пов'язаний з мистецько-культурними течіями часу, що сформували нові можливості композиторських технік. Герменевтика жанровості в історичному та теоретичному зрізах дозволяє знаходити нові імена українських композиторів, що пропагують жанр камерно-ансамблевої музики.

У континуум жанрових перетворень кінця ХХ – першої чверті ХХІ ст. динаміки додає українська композиторська школа Чернігівського регіону, яка має своє жанрово-стильове музичне мислення, проте наслідуює європейські норми композиції. Музичне мистецтво Чернігівщини представлене великою кількістю талановитих діячів, які сприяють прогресу регіону. Серед плеяди митців композиторської школи Чернігівського регіону варто відзначити композиторів: Світлану Безпалу, Юлію Грицун, Маргариту Демиденко, Ларису Дьяконенко, Івана Зажитька, Андрія Зименка, Руслану Лісову, Олену Спіліоті, Ірину Чуприну, Миколу Шумського.

Одним із когорти митців композиторської школи Чернігівського регіону України кінця ХХ – першої чверті ХХІ ст. є Олександр Іванько. Серед численого творчого доробку митця є такі твори, що написані для

камерно-інструментального музикування. Серед них варто виокремити: 7 творів для скрипки та фортепіано, 1 – для двох скрипок і фортепіано, 1 – для скрипки, альту та фортепіано, 3 – для флейти та фортепіано.

Переважно Олександр Іванько писав твори для учнів Бахмацької ДШМ ім. А. Розумовського, яку очолював із 1998 по червень 2022 р. [38, с. 265–286], або більш складні твори для викладачів закладу, які прагнули оновити програми своїх концертів інноваційним репертуаром.

Камерні твори композитор почав писати із 2014 р. Вагомим вкладом Олександра Іванька в камерно-інструментальну музику можна вважати написання творів для різних складів ансамблевого музикування. На особливу увагу заслуговують доробки під назвою «Концертино», що створені як малий концерт для сольного інструмента та фортепіано.

Назва «концертино» походить від італійського слова *Concerto* (концерт) і вказує на мініатюрність і скорочення музичної форми. Має менші масштаби, ніж концерт [37, с. 537].

Мініатюрні за своєю музичною формою доробки Олександра Іванька доступні для музикантів-виконавців, що перебувають на початковій стадії вивчення дисципліни «Камерний ансамбль».

Науковець Вадим Ракочі, який досліджує інструментальний концерт XVII–XVIII ст., зазначає, що значення поняття камерного концерту у XX столітті змінює вектор розуміння змісту словосполучення та вказує на невелику кількість виконавців [33, с. 145, 148].

Структурою жанру одночастинного концертино, у вузькому розумінні, є музична форма. Композиція музичної форми першої частини впродовж історичного часу розвитку жанру концерту зазнавала кореляцій. Твори жанру концерту навіть наприкінці XVII ст. не мали незмінної, стабільної ні внутрішньої структури, ні будови циклу, у її широкому розумінні.

Переважну кількість творів із початку XVIII ст. старовинні митці почали писати у тричастинній циклічній формі, проте варіювання з різною кількістю частин, що перевищували три, ще залишалося на часі. Зумовлювалося це відданням переваги у використанні моделі, зрозумілої для того часу, – *concerto da chiesa*, та тяжіння до

сюїтності. Наприклад, *Concerti grossi*, op. 6, А. Кореллі.

Композиційний принцип побудови одночастинного концерту з'явився в XIX ст. в ранньому періоді творчості Ф. Ліста. Зокрема, Андрій Макаревич дослідив обставини написання композитором Концерту *Es-dur* op. posth. для фортепіано з оркестром і зробив музикознавчий аналіз твору. Науковець описав утворену Ф. Лістом нетипову одночастинну структуру концерту, яку можна вважати джерелом інноваційності в подальшому розвитку жанру [30, с. 92].

Принцип написання розгорнутого одночастинного твору для соліста й оркестру у своїй композиторській практиці використовували також німецькі композитори, а саме: Роберт Шуман у концертштюку для чотирьох валторн і оркестру, op. 86, Карл Марія фон Вебер, який створив концертино для кларнета з оркестром *c-moll*, op. 26, концертштюк для фортепіано з оркестром *f-moll*, op. 79, концертштюк для валторни з оркестром *e-moll*, op. 45. Зазначимо, що слово «концертштюк» походить від німецького “*konzertchtuk*” і має два значення: одночастинний концертний твір для соліста й оркестру, а також віртуозний твір великої форми для концертного виконання [40].

Композитори-сучасники, які звертаються у своїй творчості до жанру концерту, використовують різні моделі жанру. Зауважимо, що тричастинність циклу нині не є догмою.

Матеріали та методи. Олександр Іванько віддав перевагу одночастинній моделі. Наприклад, *Концертино у старовинному стилі e-moll* для скрипки та фортепіано [11] – одночастинний камерно-інструментальний твір, який написано у класичній сонатній формі. За згадкою композитора, спочатку твір було написано як сонату для фортепіано, проте згодом перетворено на концертино для двох інструментів.

Доробок має підзаголовок «у старовинному стилі» і несе в собі стилістичну схожість за принципом розгортання музичного матеріалу та формою з музикою XVIII ст.

Вступ відсутній. Експозиція розпочинається головною темою, яка звучить у скрипки в основній тональності *e-moll* (див. рис. 1). Темп рухливий, але стриманий (*Allegro ma non troppo*).

Концертино
у старовинному стилі

О.Іванько

The image shows the beginning of the exposition of the main theme of the Concertino in e-moll, Op. 11 by O. Ivanenko. The score is in 3/4 time, key of e-moll, and tempo is Allegro ma non troppo. It shows the first few measures for violin and piano.

Рис. 1. О. Іванько. Концертино у старовинному стилі *e-moll* для скрипки та фортепіано: початок експозиції, головна тема

Виразності додає фігураційний супровід. Партія фортепіано на початку експозиції наділена функцією супроводу.

Безпосередньо після теми відбувається її розвиток завдяки перегуку елементів теми по чергово в партії фортепіано та скрипки. Кожне проведення теми стає більш експресивним і насиченим, що додає додаткової глибини та цікавості до музичного твору. Цей підхід заохочує слухача відчувати розвиток музичної ідеї та зумовлює більш активну участь у процесі прослуховування.

Сполучна партія, що йде за викладом тематичного матеріалу, готує побічну партію. У ній у перших чотирьох тактах партії роблять обмін: фігураційні елементи, що звучали на початку твору в партії фортепіано, переходять до партії скрипаля. У наступних чотирьох тактах ритмічна група (дві шістнадцяті, восьма) знову повертається до скрипкової партії та повторюється тричі.

Побічна партія, написана в тональності a-moll, контрастує з головною темою, насамперед ритмічною структурою. Витонченість і грація діалогу двох партій за стилем нагадують музику епохи Бароко, що виправдує підзаголовок Концертино.

Реконструкція створення композитором Олександром Іваньком і відтворення в подальшому виконавцями музики XVII–XVIII ст. пов'язані з наслідуванням звучання музичних інструментів тієї доби. Способи звуковидобування залежать від чіткого усвідомлення музикантами особливостей будови старовинного інструментарію, чий своєрідний звук і тембр кардинально відрізняються від сучасних академічних інструментів і вимагають від ансамблістів дотримуватися виконавських принципів збалансованої гармонії звучання, а також обміркованого звуковедення, що передбачає наслідування специфічної старовинної смичкової та фортепіанної техніки артикуляції та штрихів гри на віолі різних видів, клавесині, клавикорді, спінеті тощо.

Мовно-фактурні виконавські прийоми барочного інструменталізму формують виразне мелодійне висловлювання та диференціюють функціонально-гармонічну фактуру з її урізноманітненими фігуративними формами акомпанементу.

Узагальнення всього тематичного матеріалу відбувається в заключній партії, тематизм якої вибудовується на схожих елементах попередніх партій.

Інструментальні традиції епохи Бароко вбачаються в мовно-інструментальних формулах, що притаманні старовинній музиці: оздобленні мелізматикою нотного тексту – поява в заключній партії мордентів, у секвенціях, незалежності голосоведіння двох партій скрипки та фортепіано, застосуванні техніки фактурного варіювання.

У тонально нестійкій розробці композитор використовує різні засоби: подрібнення музичної тканини на більш мілкі мотивні побудови, інтервальні розширення в партії скрипаля та фактурну насиченість фортепіанної партії. Завершення форми концертино додає реприза, яка написана в основній тональності. Концер-

тино у старовинному стилі може виконуватися флейтистами. Зауважимо, на сайті композитора Олександра Іванька в розділі «Інструментальні твори» представлено ноти у двох варіантах: для скрипки та фортепіано, а також для флейти та фортепіано [11; 12].

Концертино у старовинному стилі d-moll для скрипки та фортепіано [10]. Присвята Оксані Миколаївні Шимко, першій виконавиці камерно-інструментальних творів і прихильниці творчості Олександра Іванька. Довгий час існував камерний ансамбль у складі викладачів ДШМ ім. А. Розумовського – дружини композитора Людмили Іванько й Оксани Шимко, завдяки якому музика митця знаходила свого слухача (див. рис. 2).

Концертино d-moll одночасний твір, але, на відміну від інших, концертино Олександра Іванька дещо інакше структуроване за будовою: написане в сонатній формі з епізодом фугато.

А	В (фугато)	А1
експозиція	R-епізод	Реприза

На зламі XVII–XVIII ст. швидкі частини нерідко набували фугованих форм, у яких тональний виклад був більш вільним, проте модуляції ставали дедалі складнішими. Вокалізовані інструментальні партії наділялися колористичною технікою завдяки діатонічним секвенціям, контрастності мелодичних рельєфів партій. Така композиційна стратегія створювала ефект непереборної сили.

Рис. 2. На світлині зліва направо: дружина композитора Людмила Іванько та перша виконавиця камерних творів Олександра Іванька Оксана Шимко

Старовинний стиль у Концертино d-moll Олександра Іванька сприймається в контексті історичної реконструкції образу барокової музики крізь призму віднайдених еквівалентів семантики інтонаційних закономірностей стилістичної мови, артикуляцією музичного тексту. Дух старовинної музики вбачається в імпровізаційності звукового тематичного оновлення.

Вступ відсутній. Головна партія проводиться в основній тональності та побудована у вигляді діалогу двох рівнозначних мелодичних ліній інструментальних партій, які мають несхожі музично-мовні конструкції та різний рівень емоційних висловлювань: скрипкова партія наділена щирим оповідальним характером, натомість фортепіанна партія наділена імпровізаційністю та щільністю фактури (див. рис. 3). На відміну від інтування партії скрипки, що тяжіє до мотивної структури, музична думка партії фортепіано викладена тривалими фразами, що об'єднує загальну структуру твору та характеризує його як віртуозно-помірний.

Головна партія постійно видозмінюється, але продовжує звучати в основній тональності в партії роаяля. Мелодичний матеріал, що викладено шістьнадцятими тривалостями в партії скрипки, асоціюється з контрапунктом.

На думку Наталії Горецької, різне звучання ансамблю двох інструментів можна вважати протиставленням, тобто контрастом [2, с. 110–132]. Єдність двох різних партій у такому разі сполучається характером музики та засобами викладу.

Сполучній партії передє заключний фрагмент головної партії, який завдяки коротким мотивам формує майбутній тематизм сполучної партії.

Сполучна партія починається сольним епізодом партії фортепіано. Побудована на імітаційному викладі матеріалу, що вперше з'явився в заключному фрагменті головної партії.

Вона поєднує головну та побічну партії. Готує появу нової мелодичної лінії. Етап переходу досить короткий, що є логічним, зважаючи на стислі форми мініатюрного Концертино.

Побічна партія утворюється проведенням двох різних за музичним наповненням тем. За контрастністю вони нагадують звучання Теми та контрапункту поліфонічного твору доби Бароко. Написана побічна партія в соль мінорі.

Тональна нестійкість, секвенційність побічної партії, імітаційні перегукування двох інструментальних партій утворюють фугато. Це елементи майбутнього розробкового розділу.

Науковець Вадим Ракочі в мистецтвознавчому дослідженні щодо концертів Антоніо Вівальді зазначає, що прийом перегукування в бароковій музиці стає досить розповсюдженим і використовувався для досягнення тембральної, регістрової, фактурної, динамічної контрастності [34, с. 26–27].

Побічна партія концерту d-moll О. Іванька транслює перегукування-дублювання партії скрипки партією фортепіано. Мелодії викладено у другій октаві, проте контрастність досягається завдяки унікальній темб-

Присвята Оксані Шимко
Концертино
у старовинному стилі
О. Іванько

Рис. 3. О. Іванько. Концертино у старовинному стилі d-moll для скрипки та фортепіано.
Початок експозиції: головна тема

ральності й урізноманітненій манері звуковидобування, що притаманна кожному інструменту. Завдяки мотивним наслідуванням посилюється ефект змагального, віртуозного початку. Суперництво двох інструментальних партій створює збалансоване узагальнене гармонійне звучання. Імітаційність забезпечує інтонаційне поєднання, зчеплення тематизму.

Заключна партія написана у g-moll. Тональність Субдомінанти закріплюється у двоголосному імітаційному Фугато, у якому простежується дзеркальний виклад мотиву Побічної партії.

Концертино d-moll Олександра Іванька за стилем і прийомами композиторської техніки, що поєднує фугатні епізоди, нагадує стиль жанру концерту, який існував у період з першої чверті XVII – до останньої чверті XVIII ст. Створена композитором фугувана частина доробку з її імітаційним викладом підкреслює значущість поліфонії, засобами якої митець окреслює старовинний стиль. Імітаційне фугато переплітає дві інструментальні партії та наділяє їх основним музичним принципом поліфонії – рівністю однієї з одною.

Завдяки взаємопроникненням мелодії партії скрипки та незалежної партії фортепіано утворюється ясна тональна сфера.

Результати (Discussion). Отже, у результаті розгляду впливу барокових традицій епохи на камерно-інстру-

ментальну музику митця композиторської школи Чернігівського регіону України кінця XX – першої чверті XXI ст. Олександра Іванька у вимірі музичного мистецтва нами доведено, що камерно-інструментальна музика, що зазвичай розглядається у вимірах регіональної культури України, є невичерпним джерелом для наукових розвідок у галузі музичного мистецтва. Актуалізовано інноваційність аспекту реконструювання образу барокової музики у творчості композитора Чернігівської школи Олександра Іванька, зокрема його вагомого доробку камерно-інструментальної музики. Зроблено аналіз двох Концертино у старовинному стилі для скрипки та фортепіано (e-moll та d-moll), у яких митець винайшов еквіваленти семантики інтонаційних закономірностей стилістичної мови старовинного стилю музики XVIII ст. Встановлено, що досліджені доробки Олександра Іванька вказують на правомірність існування, оскільки принцип інструментальної версійності композитора-сучасника відкриває нові ракурси розуміння барокової ремінісцентності.

Висновки. Камерно-інструментальні твори Олександра Іванька презентують індивідуальні рішення та риси єдності художнього задуму, інноваційної виразової мови, поєднання усталених правил минулого та сучасності, є високохудожніми творами, які мають звучати в репертуарі сучасних виконавців.

Література:

1. Горбаль Я. Камерно-інструментальна музика французьких композиторів першої половини XX ст. *Музикознавча думка Дніпропетровщини*. Дніпро : Грані, 2021. Вип. 20 (1, 2021). С. 201–211. URL: <https://grani-print.dp.ua/index.php/mtd/article/view/505/420>.
2. Горещька Н. Стилістичні особливості виконання старовинної інструментальної музики. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти. Розділ 2. Жанрово-стильова та комунікативна специфіка виконавської творчості. Музика і театр*. Харків, 2020. Вип. 57. С. 110–132. DOI: 10.34064/khnum1-5707.
3. Даценко В. Характеристика фортепіанних творів В. Косенка житомирського періоду роботи майстра. *Мистецтвознавчі записки : збірник наукових праць*. 2020. Вип. 38. С. 143–148. URL: https://nakkim.edu.ua/images/Instytutu/dysertatsii/Autoreferat_DatsenkoVP.pdf.
4. Іванько О. «Відлуння давнини» із циклу «Монастирські візерунки». URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2019/04/Відлуння-давнини.pdf>.
5. Іванько О. «Відгуки старовини» із циклу «Монастирські візерунки». Для баяна ROLAND FR-1X, цифрового піаніно CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANO, у виконанні інструментального тріо у складі О. Іванька, Л. Іванько, О. Леус. URL: <http://surl.li/ovlht>.
6. Іванько О. Вогні великого міста. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/О.Іванько-Вогні-великого-міста.pdf>.
7. Іванько О. Вокаліз із сюїти у старовинному стилі (для скрипки та фортепіано). URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/19Вокаліз-для-скрипки-и-ф-но.pdf>.
8. Іванько О. Композиторський сайт. URL: <https://ivankomusic.com/>.
9. Іванько О. Концертино у старовинному стилі d-moll для скрипки та фортепіано. Присвята О. Шимко. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/14А.Іванько.Концертино-скрипка-d-moll.pdf>.
10. Іванько О. Концертино у старовинному стилі d-moll для флейти та фортепіано. URL: https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/15Концертино-для-флейты-ре-минор.mus_.pdf.
11. Іванько О. Концертино у старовинному стилі e-moll для скрипки та фортепіано. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/12Концертино.mus-флейта.pdf>.
12. Іванько О. Концертино у старовинному стилі e-moll для флейти та фортепіано. URL: https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/13Концертино-e-moll.mus_.pdf.
13. Іванько О. Концертино F-dur для флейти та фортепіано. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/Концертино-F-dur.pdf>.
14. Іванько О. Концертна п'єса (для скрипки та фортепіано). URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/О.Іванько-Концертна-пєса.pdf>.
15. Іванько О. Містерія (для двох цимбал, ударних та контрабаса). URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/9Містеріяц.pdf>.

16. Іванько О. Пісня без слів (для труби та фортепіано). URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/О.Іванько-Пісня-без-слів.pdf>.
17. Іванько О. Роздум (для скрипки та фортепіано). URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/Роздум-2.pdf>.
18. Іванько О. Роздум (для скрипки та фортепіано) у виконанні камерного ансамблю у складі Оксани Шимко та Людмили Іванько. URL: <http://surl.li/ovqrt>.
19. Іванько О. «Світло крізь скло» із циклу «Монастирські візерунки». Для баяна ROLAND FR-1X, цифрового піаніно CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANOURL. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2019/04/Світло-крізь-скло.pdf>.
20. Іванько О. «Світло крізь скло» із циклу «Монастирські візерунки». Для баяна ROLAND FR-1X, цифрового піаніно CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANOURL, у виконанні інструментального тріо у складі Олександра Іванька, Людмили Іванько, Олени Леус. URL: http://surl.li/ovonp_
21. Іванько О. Скрипковий концерт g-moll. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/О.Іванько.-Скрипковий-концерт-1.pdf>.
22. Іванько О. Сповідь (для двох скрипок та фортепіано). URL: <https://ivankomusic.com/wpcontent/uploads/2016/08/100.Іванько.Сповідь.pdf>.
23. Іванько О. Старовинні вітражі (із циклу п'єс «Монастирські візерунки»). Для баяна ROLAND FR-1X, цифрового піаніно CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANO. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2019/04/Ориг.Старовинні-вітражі.pdf>.
24. Іванько О. Happy Birthday (для скрипки та фортепіано). URL: <http://surl.li/pcaql>.
25. Каплієнко-Ілюк Ю. Тенденції розвитку камерно-інструментального ансамблю у творчості Юрія Гіни. *Наукові записки Тернопільського національного університету імені Володимира Гнатюка*. Серія «Мистецтвознавство». 2018. № 1. С. 101–109. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=L INK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=NZTNPUm_2018_1_18.
26. Кияновська Л. Мирослав Скорик: людина і митець : монографія. *Ї* : незалежний культурологічний журнал. 2018. С. 124. URL: <http://www.ji.lviv.ua/ji-library/kyjanovska/kyjanovska-zmist.htm>.
27. Коденко І. Історичне виконавство як тенденція музичного мистецтва останньої третини ХХ – початку ХХІ ст. : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Харків, 2021. 20 с. URL: https://num.kharkiv.ua/share/dissert/Коденко_І.І/Автореферат_Коденко_І.І.pdf.
28. Колісник О. Мовно-стильова самотність камерно-інструментальної творчості Євгена Станковича : автореф. дис. ... канд. мистецтвозн. : 17.00.03. Львів, 2016. 26 с. URL: <https://lnma.edu.ua/wp-content/uploads/2015/12/aref-kolisnyk.pdf>.
29. Кравченко А. Камерно-інструментальне мистецтво України кінця ХХ – початку ХХІ ст. (семіологічний аналіз) : монографія. Київ : НАКККіМ, 2020. 300 с. URL: https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/Akademiia/Vydannia/monohrafi/Kamerno_nstrumentalne_mistectvo_Kravchenko_monografya.pdf.
30. Макаревич А. Невідомий фортепіанний концерт Ф. Ліста: повернення з небуття. *Українська музика* : науковий журнал. Львів, 2019. 3–4 (33–34). URL: <https://ukrmus.files.wordpress.com/2020/03/2019-3-4-n33-34-13.pdf>.
31. Микуланинець Л. Домінанти регіонального топосу в біографії митця. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : науковий журнал. Київ, 2022. № 3. С. 203–207. URL: http://dspace.msu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/9505/1/Dominants_of_Regional.pdf.
32. Микуланинець Л. Творчий життєпис Віктора Теличка: нарратив музичної культури Закарпаття кінця ХХ–ХХІ ст. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*. Серія «Мистецтвознавство». 2022. № 47. С. 61–66. <https://doi.org/10.31866/2410-1176.47.2022.269564>.
33. Ракочі В. Інструментальний концерт XVII–XVIII ст.: генеза, класифікація, оркестр : дис. ... докт. мистецтвозн. : 17.00.03. Одеса, 2021. 625 с. URL: <https://odma.edu.ua/wp-content/uploads/2021/12/rakochis-doctor-of-art-thesis.pdf>.
34. Ракочі В. Концерти Антоніо Вівальді : інновації викладу та їх вплив на розвиток оркестру. *Часопис Національної музичної академії України імені П.І. Чайковського*. 2021. № 4–4 (52–53). URL: <http://chasopysnmau.com.ua/article/view/251790/249838>.
35. Росул Т. Інтонаційний образ малої Батьківщини в камерній симфонії «Ремінісценції» В. Теличка. *Мистецтвознавчі записки* : збірник наукових праць. 2021. Вип. 39. С. 130–134. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/3483/Росул_Т._І._Інтонаційний_образ_малої.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
36. Садовенко С. Традиційна аксіосфера культури локальних топосів України: збереження в добу глобалізації. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв* : науковий журнал. Київ : Міленіум, 2014. № 2. 320 с. С. 60–66. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=vdakkkm_2014_2_14.
37. Українська музична енциклопедія / ред. колегія : Г. Скрипник та ін ; Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. Київ, 2008. 664 с. URL: https://shron3.chtyvo.org.ua/Skrupnyk_Hanna/Ukrainska_muzychna_entsyklopediia_Tom_2.pdf?
38. Цепух І. Олександр Петрович Іванько – невідомі сторінки життя та творчості українського композитора романтичного постмодернізму : міжнародна монографія. *Musical art and linguistic thesaurus of world culture: Ukraine's experience* : Scientific monograph. Riga, Latvia : Baltija Publishing, 2023. 324 p. ; Музичне мистецтво та лінгвістичний

тезаурус світової культури: досвід України : наукова монографія / О. Badalov et al. Рига, Латвія : Baltija Publishing ; Целух І. Олександр Петрович Іванько – невідомі сторінки життя та творчості українського композитора романтичного постмодернізму. 2023. С. 265–286. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-293-7-16>.

39. Черноіваненко А. Академічно-інструментальне мистецтво як предмет музикознавчої системології : монографія. Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. 704 с. URL: <https://odma.edu.ua/wp-content/uploads/2021/09/chernoivanenko-a.d.-monografyua-1.pdf>.

40. Юцевич Ю. Словник музичних термінів. 2 вид. Київ : Музична Україна, 1977. 206 с. URL: <http://term.in.ua/>.

References:

1. Horbal, Ya.M. (2021). Kamerno-instrumentalna muzyka frantsuzkykh kompozytoriv pershoi polovyny KHKH stolittya [Chamber and instrumental music of French composers of the first half of the 20th century] / Muzykoznavcha dumka Dnipropetrovshchyny. Dnipro : Hrani. Vyp. 20 (1, 2021) S. 201–211. UDC 788:378.147 [Musicological opinion of Dnipropetrovsk region. Dnipro: Grani 2021. Issue 20. (1, 2021), pp. 201–211. UDC 788:378.147 [in Ukrainian]. URL: <https://grani-print.dp.ua/index.php/mtd/article/view/505/420>.

2. Horetska, N.V. (2020). Stylistychni osoblyvosti vykonannya starovynnoyi instrumentalnoyi muzyky [Stylistic features of the performance of ancient instrumental music] / Problemy vzayemodiyi mystetstva, pedahohiky ta teorii i praktyky osvity // Rozdil 2. Zhanrovo-stylova ta komunikatyvna spetsyfika vykonavskoyi tvorchosti. Muzyka i teatr. Kharkiv. Vyp. 57. S. 110–132. UDK 78.034:780.616.432.071.2. DOI: 10.34064/khnum1-5707 [Chapter 2. Genre-stylistic and communicative specifics of performing creativity. Music and theater. Kharkiv 2020. Issue 57. P. 110–132. UDC 78.034:780.616.432.071.2. DOI: 10.34064/khnum1-5707 [in Ukrainian]. URL: https://intermusic.kh.ua/vypusk57/probl_57_7_goretska.pdf.

3. Datsenko, V.P. (2020). Kharakterystyka fortepiannykh tvoriv V. Kosenka zhytomyrskoho periodu roboty maystra [Characteristics of the piano works of V. Kosenko of the Zhytomyr period of the master's work] / Mystetstvoznachchi zapysky: zb. nauk. prats. 2020. Vyp. 38. S. 143–148 [Art history notes: coll. of science works 2020. Issue 38. P. 143–148 [in Ukrainian]. URL: https://nakkim.edu.ua/images/Instytutu/dysertatsii/Autoreferat_DatsenkoVP.pdf.

4. Ivanko, O.P. (2020). "Vidlunnya davnyiny" z tsykladu "Monastyrski vizerunki" ["Echoes of Antiquity" from the series "Monastery Patterns"]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2019/04/Vidlunnya-davnyiny.pdf>.

5. Ivanko, O.P. (2020). "Vidhuky starovyny" z tsykladu "Monastyrski vizerunki" ["Recalls of antiquity" from the series "Monastic Patterns"] / Dlya bayana ROLAND FR-1X, Tsyfrovoho pianino CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANO [For accordion ROLAND FR-1X, Digital piano CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANO] // u vykonanni instrumentalnoho trio u skladi O. Ivanka, L. Ivanko, O. Leus, performed by an instrumental trio consisting of O. Ivanko, L. Ivanko, O. Leus [in Ukrainian]. URL: <http://surl.li/ovlht>.

6. Ivanko, O.P. (2019). Vohni velykoho mista [Lights of the big city] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/O.Ivanko-Vohni-velykoho-mista.pdf>.

7. Ivanko, O.P. (2019). Vokaliz iz suuyity u starovynnomu styli (dlya skrypky ta fortepiano) [Vocalization from a suite in the old style (for violin and piano)] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/19Vokaliz-dlya-skrypky-i-f-no.pdf>.

8. Ivanko, O.P. (2012). Kompozytorsky sayt [Composer's site] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/>.

9. Ivanko, O.P. (2017). Kontsertyno u starovynnomu styli d-moll dlya skrypky ta fortepiano. Pryslyata O. Shymko [Concertino in old style d-moll for violin and piano. Dedicated to O. Shimko] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/14A.Ivanko.Kontsertyno-skrypka-d-moll.pdf>.

10. Ivanko, O.P. (2017). Kontsertyno u starovynnomu styli d-moll dlya fleyty ta fortepiano [Concertino in old style d-moll for flute and piano]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/15Kontsertyno-dlya-fleyty-re-minor.mus.pdf>.

11. Ivanko, O.P. (2017). Kontsertyno u starovynnomu styli e-moll dlya skrypky ta fortepiano [Concertino in the old style of e-moll for violin and piano] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/12Kontsertyno-mus-fleyta.pdf>.

12. Ivanko, O.P. (2018). Kontsertyno u starovynnomu styli e-moll dlya fleyty ta fortepiano [Concertino in the old E-moll style for flute and piano] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/13Kontsertyno-e-moll.mus.pdf>.

13. Ivanko, O.P. (2018). Kontsertyno F-dur dlya fleyty ta fortepiano [Concertino F-dur for flute and piano] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/Kontsertyno-F-dur.pdf>.

14. Ivanko, O.P. (2017). Kontsertna pyesa (dlya skrypky ta fortepiano) [Concert piece (for violin and piano)] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/O.Ivanko-Kontsertna-pesa.pdf>.

15. Ivanko, O.P. (2020). Misteriya (dlya dvokh tsymbal, udarnykh ta kontrabasu) [Mystery (for two cymbals, drums and double bass)] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2016/08/9Misteriya.pdf>.

16. Ivanko, O.P. (2016). Pisnya bez sliv (dlya truby ta fortepiano) [Song without words (for trumpet and piano)] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/O.Ivanko-Pisnya-bez-sliv.pdf>.

17. Ivanko, O.P. (2016). Rozdum (dlya skrypky ta fortepiano) [Reflection (for violin and piano)]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/Pozdum-2.pdf>.

18. Ivanko, O.P. (2016). Rozdum (dlya skrypky ta fortepiano) u vykonanni kamernoho ansamblyu u skladi Oksany Shymko ta Lyudmyly Ivanko [Reflection (for violin and piano) performed by a chamber ensemble consisting of Oksana Shimko and Lyudmila Ivanko] [in Ukrainian]. URL: <http://surl.li/ovqrt>.

- 19.Ivanko, O.P. (2020). "Svitlo kriz sklo" z tsykladu "Monastyrski vizerunky" / Dlya bayana ROLAND FR-1X, Tsyfrovoho pianino CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANOURL ["Light through the glass" from the series "Monastery Patterns" / For ROLAND FR-1X accordion, CLAVINOVA YAMAHA CLP Digital Piano-675 DW/E, GRAND PIANOURL]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2019/04/Світло-крізь-скло.pdf>.
- 20.Ivanko, O.P. (2020). "Svitlo kriz sklo" z tsykladu "Monastyrski vizerunky" / Dlya bayana ROLAND FR-1X, Tsyfrovoho pianino CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANOURL // u vykonanni instrumentalnoho trio u skladi Oleksandra Ivanka, Lyudmyly Ivanko, Oleny Leus. [Ivanko, O.P. "Light through the glass" from the cycle "Monastery Patterns" / For accordion ROLAND FR-1X, Digital piano CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANOURL // performed by an instrumental trio consisting of Oleksandr Ivanko, Lyudmila Ivanko, Elena Leus] [in Ukrainian]. URL: <http://surl.li/ovonp>.
- 21.Ivanko, O.P. (2021). Skrypkovyy kontsert g-moll. [Ivanko O. P. Violin concerto in g-moll] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2024/01/О.Іванько.-Скрипковий-концерт-1.pdf>.
- 22.Ivanko, O.P. (2017). Spovid (dlya dvokh skrypok ta fortepiano). [Confession (for two violins and piano)] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wpcontent/uploads/2016/08/100.Іванько.Сповідь.pdf>.
23. Ivanko, O.P. (2020). Starovynni vitrazhi (z tsykladu pyes "Monastyrski vizerunky"). Dlya bayanu ROLAND FR-1X, Tsyfrovoho pianino CLAVINOVA YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANO [Ivanko, O.P. Ancient stained-glass windows (from the cycle of plays "Monastery Patterns"). For ROLAND FR-1X accordion, CLAVINOVA digital piano YAMAHA CLP-675 DW/E, GRAND PIANO] [in Ukrainian]. URL: <https://ivankomusic.com/wp-content/uploads/2019/04/Ориг.Старовинні-вітражі.pdf>.
- 24.Ivanko, O.P. (2017). Happy Birthday (dlya skrypky ta fortepiano) [Happy Birthday (for violin and piano)] [in Ukrainian]. URL : <http://surl.li/pcaql>.
- 25.Kapliyenko-Ilyuk, Yu.V. (2018). Tendentsiyi rozvytku kamerno-instrumentalnoho ansamblyu u tvorchosti Yuriya Giny [Trends in the development of the chamber-instrumental ensemble in the work of Yuri Gina] / Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatyuka. Seriya "Mystetstvoznavstvo". № 1. S. 101–109 [Scientific notes of the Ternopil National University named after Volodymyr Hnatyuk. Series "Art history". 2018. № 1. P. 101–109]. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=NZTNPUm_2018_1_18.
- 26.Kyyanovska, L. (2018). Myroslav Skoryk: lyudyna i mytets. [Myroslav Skoryk: man and artist] : monohrafiya. *Nezalezhnyy kulurolohichnyy zhurnal "YI"*. S. 124 [in Ukrainian]. URL: <http://www.ji.lviv.ua/ji-library/kyjanovska/kyjanovska-zmist.htm>.
- 27.Kodenko, I.I. (2021). Istorychne vykonavstvo yak tendentsiya muzychnoho mystetstva ostannoyi tretyny XX – pochatku XXI stolittya [Historical performance as a trend of musical art of the last third of the 20'th – beginning of the 21'st century] [in Ukrainian] : avtoref. dys. na zdobuttya naukovooho stupenya kandydata mystetstvoznavstva : 17.00.03. Kharkiv, 2021. 20 s. URL: https://num.kharkiv.ua/share/dissert/Коденко_І.І./Автореферат_Коденко_І.І.pdf.
- 28.Kolisnyk, O.V. (2016). Movno-stylova samobutnist kamerno-instrumentalnoyi tvorchosti Yevhena Stankovycha [Linguistic and stylistic originality of the chamber-instrumental creativity of Yevhen Stankovych]: avtoref. dys. na zdobuttya naukovooho stupenya kandydata mystetstvoznavstva : 17.00.03 "Muzychne mystetstvo"; Lvivska natsionalna muzychna akademiya im. M.V. Lysenka. Lviv, 2016. 26 s. URL: <https://lnma.edu.ua/wp-content/uploads/2015/12/aref-kolisnyk.pdf>.
- 29.Kravchenko, A. (2020). Kamerno-instrumentalne mystetstvo Ukrayiny kintsya XX – pochatku XXI stolit (semiologichnyy analiz) [Chamber and instrumental art of Ukraine of the late 20'th – early 21'st centuries (semiological analysis)] : monohrafiya. Kyiv : NAKKKiM, 300 s. URL: https://nakkkim.edu.ua/images/Instytutu/Akademiia/Vydannia/monohrafiia/Kamerno_nstrumentalne_mistectvo_Kravchenko_monografya.pdf.
- 30.Makarevych, A. (2019). Nevidomy fortepianny kontsert F.Lista: povnennya z nebuttya [Liszt's unknown piano concerto: return from oblivion] / Ukrayinska muzyka : nauk. zhurnal. Lviv, 2019. 3–4 (33–34) [Ukrainian music: science. magazine. Lviv, 2019. 3–4 (33–34)]. URL: <https://ukrmus.files.wordpress.com/2020/03/2019-3-4-n33-34-13.pdf>.
- 31.Mykulanynets, L.M. (2022). Dominanty rehionalnoho toposu v biografiyi myttsya [Dominants of the regional topos in the artist's biography] / Visnyk Natsionalnoyi akademiyi kerivnykh kadriv kultury i mystetstv: nauk. zhurnal. Kyiv. № 3. S. 203–207. URL: http://dspace.msu.edu.ua:8080/jspui/bitstream/123456789/9505/1/Dominants_of_Regional.pdf.
- 32.Mykulanynets, L. (2022). Tvorchyy zhyttyepys Viktora Telychka: naratyv muzychnoyi kultury Zakarpattya kintsya XX–XXI stolit [The creative biography of Viktor Telichka: a narrative of the musical culture of Transcarpathia at the end of the 20'th – 21'st centuries.]. Visnyk KNUKiM. Seriya "Mystetstvoznavstvo", 47, 61–66 [Series "Art History", 47, 61–66]. URL: <https://doi.org/10.31866/2410-1176.47.2022.269564>.
- 33.Rakochi, V.O. (2021). Instrumentalny kontsert XXVII–XXVIII stolit: geneza, klasyfikatsiya, orkestr [Instrumental concert of the 17'th and 18'th centuries: genesis, classification, orchestra]. Dys. na zdobuttya naukovooho stupenya doktora mystetstvoznavstva: 17.00.03 "Muzychne mystetstvo"; Odeska natsionalna muzychna akademiya imeni A.V. Nezhdanovoyi. Odesa. 625 s. ["Musical art"; Odesa National Academy of Music named after A.V. Nezhdanova. Odesa]. URL: <https://odma.edu.ua/wp-content/uploads/2021/12/rakochis-doctor-of-art-thesis.pdf>.
- 34.Rakochi, V.O. (2021). Kontserty Antonio Vivaldi : innovatsiyi vykladu ta yikh vplyv na rozvytok orkestru [Antonio Vivaldi's concertos: performance innovations and their influence on the development of the orchestra] / Chasopys Natsionalnoyi muzychnoyi akademiyi Ukrayiny imeni P.I. Chaykovskoho. № 4–4 (52–53) [Journal of the P.I. Tchaikovsky National Academy of Music of Ukraine. 2021. № 4–4 (52–53)]. URL: <http://chasopysnmau.com.ua/article/view/251790/249838>.
- 35.Rosul, T.I. (2021). Intonatsiynny obraz maloyi Batkivshchyny u kamerniy symfoniyi "Reministsentsiyi" V. Telychka [The intonation image of the small Motherland in the chamber symphony "Reminiscences" by V. Telichka]. *Mystetstvoznavchi*

- zapysky: zb. nauk. prats. Vyp. 39. S. 130–134 [Art history notes: coll. of science works. Issue 39. P. 130–134]. URL: https://elib.nakkkim.edu.ua/bitstream/handle/123456789/3483/Росул_Т.І.Інтонаційний_образ_малої.pdf?sequence=1&isAllowed=y.
36. Sadovenko, S.M. (2014). Tradytsiyna aksiosfera kultury lokalnykh toposiv Ukrayiny: zberezhennya v dobu hlobalizatsiyi [The traditional axiosphere of culture of local topos of Ukraine: preservation in the age of globalization]. *Visnyk Natsionalnoyi akademiyi kerivnykh kadrov kultury i mystetstv*: [Nauk. zhurnal]. Kyiv: Milenium, № 2. 320 s. S. 60–66 [Herald of the National Academy of Managerial Personnel of Culture and Arts: [Science. magazine]. Kyiv: Millennium, № 2. 320 p. P. 60–66]. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=vdakkkm_2014_2_14.
37. *Ukrayinska muzychna entsyklopediya* (2008) [Ukrainian musical encyclopedia] / red. kolehiya H. Skrypnyk, A. Kalenychenko, I. Sikorska; In-t mystetstvovnavstva, folklorystyky ta etnologiyi im. M.T. Rylskoho NAN Ukrayiny. Kyiv, 2008. 664 s. [Institute of Art History, Folklore and Ethnology named after M.T. Rylsky National Academy of Sciences of Ukraine. Kyiv, 664 p.]. URL: https://shron3.chtyvo.org.ua/Skrypnyk_Hanna/Ukrayinska_muzychna_entsyklopediia_Tom_2.pdf?
38. Tsepukh, I.O. (2023). Oleksandr Petrovych Ivanko – nevidomi storinky zhyttya ta tvorchosti ukrayinskoho kompozytora romantychnoho postmodernizmu [Oleksandr Petrovych Ivanko – unknown pages of the life and work of the Ukrainian composer of romantic postmodernism] / *Mizhnarodna monohrafiya Musical art and linguistic thesaurus of world culture: Ukraine’s experience* : Scientific monograph. Riga, Latvia: Baltija Publishing, 2023. 324 p. ; *Muzychne mystetstvo ta linhvistychnyy tezaurus svitovoyi kultury: dosvid Ukrayiny: Naukova monohrafiya*. Ryha, Latvija : Baltija Publishing / O.P. Badalov, O.Yu. Bobechko, V.H. Dutchak, V. Bodina-Diachok, M.Yu. Bura, R.Yu. Kundys, O.B. Beluchko, S.O. Saldan, I.G. Makovetska, N.F. Grechishkina, A.I. Dushniy, V.M. Zaets, O.P. Zaets, H.V. Karas, N.O. Kostyuk, O.A. Naumova, O.I. Samoilenko, Xia Ming, V.M. Tormakhova, O.R. Fabryka-Protska, O.M. Yakymchuk, Yu.V. Yamash // Tsepukh I.O. Oleksandr Petrovych Ivanko – nevidomi storinky zhyttya ta tvorchosti ukrayinskoho kompozytora romantychnoho postmodernizmu. 2023. S. 265–286 [International monograph Musical art and linguistic thesaurus of world culture: Ukraine’s experience : Scientific monograph. Riga, Latvia: Baltija Publishing, 324 p. Musical art and the linguistic thesaurus of world culture: the experience of Ukraine: Scientific monograph. Riga, Latvia : Baltija Publishing]. <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-293-7-16>.
39. Chernoiivanenko, A.D. (2021). *Akademichno-instrumentalne mystetstvo yak predmet muzykoznavchoyi systemolohiyi* [Academic instrumental art as a subject of musicological systemology] : monohrafiya. Odesa : Vydavnychyy dim “Helvetyka”. 704 s. [monograph. Odesa: “Helvetika” Publishing House, 704 p.]. URL: <https://odma.edu.ua/wp-content/uploads/2021/09/chernoivanenko-a.d.-monografyya-1.pdf>
40. Yutsevych, Yu. (1977). *Slovnnyk muzychnykh terminiv* [Dictionary of musical terms]. Kyiv. Muzychna Ukrayina. Vydannya druhe. 206 s. [Musical Ukraine. The second edition. 206 p.]. URL: <http://term.in.ua/>.